

ANNEX 2. Fragment de Tallafarro: 3. L'enigma de la ciutat perduda

HA ARRIBAT LA TEVA DARRERA HORA, ALMOGÀVER! ÉS CLAR QUE, SI VOLS, ENCARA ET POTS SALVAR...

ÉS CLAR QUE SÍ! HE, HE! NO CAL SINÓ QUE ENS SUPLIQUIS HUMILMENT QUE ET PERDONEM LA VIDA!

AIXÒ... HA, HA, HA! VA, COMENÇA!

SENTIR-ME SUPLICAR? AIXÒ, MÀI!... NO HO ACOSTUMO A FER A GENT COM VOSALTRES! I, A MÉS, TAMBÉ EM MATARIEU!

ACABEM D'UNA VEGADA! TIREU-ME AL LLAC I AIXÍ M'ALLIBERARE PER SEMPRE DE LA VOSTRA REPUGNANT PRESENCIA!

DONCS, VÉS A L'INFERN, ALMOGÀVER!

RECORDS AL DIMONI!

L'ÚLTIM ACTE DE VALOR DE TALLAFERRO ÉS SERRAR AMB FORÇA LES DENTS PER NO DONAR A AQUELLS MISERABLES LA SATISFACCIÓ DE SENTIR-LO CRIDAR!

PERO UN MOMENT ABANS QUE EL COS DE L'ALMOGÀVER TOQUÉS L'AGUA TERBOLA I INQUIETA... KIVA I GALDRIC JA S'HI HAVIEN LLANÇAT... I ARA NEDEN SILENCIOSAMENT...

TXAAAAAFFF!!!

QUAN ELS PRIMERS RAIGS DE SOL TENYEIXEN LA SUPERFÍCIE DEL LLAC, COMENCEN A SORTIR SINISTRES VAPORS VERDOSOS D'UNES AIGÜES EN FERMENTACIÓ CADA COP MÉS AGITADES...

...ELS VAPORS QUE PORTEN LA MORT!

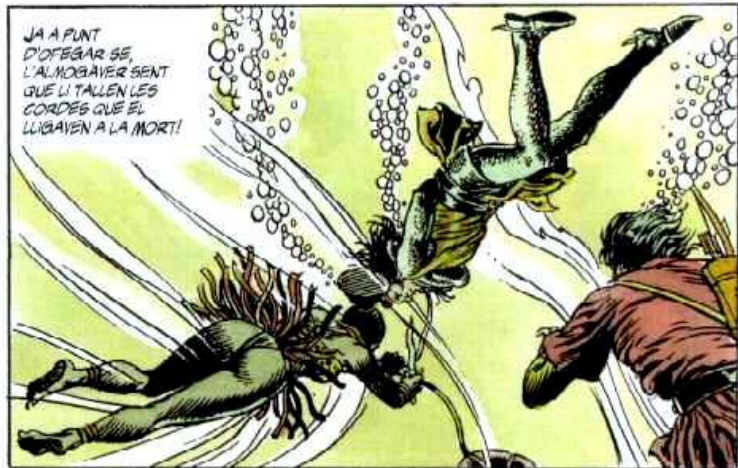
MENTRE TALLAFERRO
S'ENFONÇA EN LES
AIGÜES INQUIETANTS
I LA SEVA MORT
SEMBLA INEVITABLE...

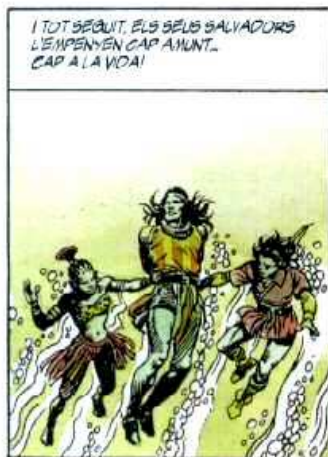
LA MEVA FI HA ARRIBAT!
DONO GRÀCIES PER TOTES
LES COSES QUE HE CONEGUT
A LA VIDA... QUE EL MEU
DARRER PENSAMENT SIGUI
PER A LA DOLÇA BIANCA I
PER AL MEU FIDEL BALDRIC
I TAMBE PER ALS MEUS
COMPANYS ALMOGÀVERS!

PERÒ...
ALGÚ S'ACOSTA! QUI DEU SER?!

JA A PUNT
D'OFEGAR SE,
L'ALMOGÀVER SENT
QUE LI TALLEN LES
CORDES QUE EL
LLIBAVEN A LA MORT!

I TOT SEQUIT, ELS SEUS SALVADORS
L'EMPENYEN CAP AMUNT,
CAP A LA VIDA!

ALUF! JA
NO PODIA
MÉS!...

QUÈ LI PASSA,
A L'AIGUA? FA UNA
PUDOR IRRESISTIBLE
I, ENCARA QUE
NOMÉS ES TEBIA,
BULL CADA COP
MÉS!

I ELS PIRATES, CONTENTS, JA RECULEN...

BONA FI PER
A L'ALMOGÀVER,
TIGRONE!

HO, HO!
JA PODEM DORMIR
TRANQUILS!

MALCOLM I EL "CONDOTTIERO", CONVENGUTS QUE JA S'HAN ALLIBERAT DEL SEU GRAN ENEMIG, NO S'ADONEN QUE...

EN EFECTE, AQUELLS ALMOGÀVERS COMPANYS DE TALLAFERRO, ATAQUEN ARA, FURIENTS, AVERGONYTS DE LA FEBLESIA QUE VAN DEMOSTRAR...

MENTRE TOTS DOS GRUPS XOCUEN RABENTS...

...ELS NOSTRES AMICS SURTEN DEL LLAC...

COM MÉS EL SOL VA PUJANT A L'HORTIÇÓ, ELS VAPORS SULFUROSOSS S'ESTENEN MÉS PER LES RUINES, NEIXEN AL FONS DEL LLAC CADA VINT-I-QUATRE HORES, AL SEU PAS, LA VIDA DESAPAREIX!

AQUELLS VAPORS ASFIXIANTS ATRAPEN ELS COMBATENTS... I ELS SEUS EFECTES SÓN MÉS MORTÍFERS QUE LES ARMES QUE ELS UNS I ELS ALTRES BRANDEN!

CONDUITS PER LA INFATIGABLE I NOBLE KIVA, TALLAFERRO I GALDRIC S'AFANYEN A FUGIR DE LA MORT...

FILLA MEVA!
JA EM PENSAVA QUE NO
ET TORNARIA A VEURE!

CREU-ME, PARE!
AQUESTS PERSEQUEIXEN
ELS QUI M'HAN SALVAT!

DESPRES
DECIDIREM QUE
N'HEM DE FER!

GUERRERS! AGAFEU
AQUEST HOME I LLIGUEU-LO
BEN FORT!

POC DESPRES...

ELS AMICS DE KIVA SON
ELS MEUS AMICS!

JA DIU
MESTRE PYRELIUS
QUE LA GENT QUE
ES COM CAL
S'ENTEN, ENCARA
QUE NO PARLI
IGUAL!

EL "CONDOTTIERO" I MALCOLM HAVIEN EXGIT QUE TALLAFERRO ELS SUPLIQUES PER
SALVAR LA VIDA... I ARA SON ELLS ELS QUI SUPLIQUEN!

TALLAFERRO!
NO SEMPRE ENS HEM ENTES,
VOS I JO... PERO NO EM LLUREU
A AQUESTS SALVATGES!

A ELL, DEIXEU-LO SI VOLEU! PERO
NO PAS A MI, QUE EN EL FONS,
SEMPRE US HE ADMIRAT!

NO M'ABANDONEU
ENTRE AQUESTS...
CANIBALS!

NO RIGUEU, NOIS... LA MANCA DE DIGNITAT ES UN
ESPECTACLE QUE SEMPRE ENS HA D'ENTRISTIR!

PARLEN DE "SALVATGES"
I DE "CANIBALS"... SI LLURS
VICTIMES POGUessin
PARLAR, ESTIC BEN SEGUR
QUE ENCARA ELS DIRIEN
COSSES PITJORS, A AQUESTS
DOS "CIVILITZATS"!

KIVA, FES ENTENDRE ALS TEUS
AMICS QUE ENS SEGUEIXIN FINS AL
POBLAT ON VIVIM... SERAN ELS NOSTRES
INVITATS EN LA GRAN FESTA QUE FAREM
EN EL SEU HONOR!

OH! UNA FESTA!
SI, SI!

...I TORNARAN A SER FELIGOS!

ELS GUERRERS DE N'KELA BALLEN UNA DANSA FRENÈTICA, AL RITME DELS TAM-TAMS, EN HONOR DELS FORASTERS...

...QUE SÓN AFALAGATS...

¡ REGRACIATS!

UN COLLARET D'ULLALS DE LLEÓ COM EL QUE VAIG MATAR!

I EL QUE MÉS M'AGRADA... UN CASCO DE PLOMES COM EL DELS GUERRERS!

GRACIES, KIVA! ARA PODRE BALLAR AMB LA TEVA GENT!

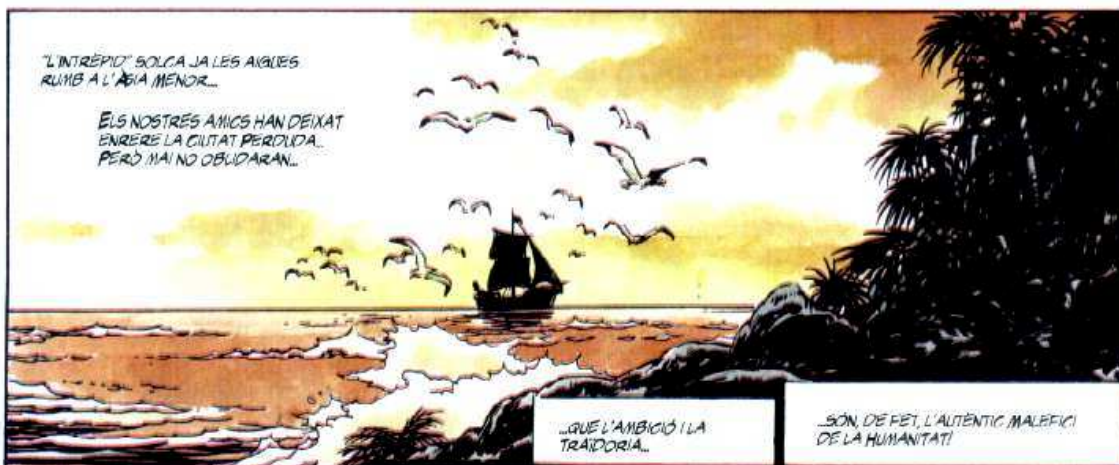
TOT ACABA EN UN GRAN BANQUET...

¡ ELS GUARDIANS QUE CUSTODIEN TIGRONE I MALCOLM HO CELEBREN BEVENT UNA MICA MASSA DE VI DE PALMERA!

TIGRONE, EM SEMBLA QUE HA ARRIBAT EL MOMENT DE FUGIR!

NO FUGIM... ENS RETIREM! ALGUN DIA ES RECORDARAN DE NOSALTRES, AQUESTS SALVATGES!

Tallaferro: 3. L'enigma de la ciutat perduda, p. 44-55 (text: Víctor MORA; dibuixos: Jesús BLASCO i Adrià BLASCO)